Не жартуйте так зі мною,
Очі мої, віченьки,
Що не знаю я покою
Ані дня, ні ніченьки.

Погулять піду між люди,
В степ лечу за волею,-
Зорите мені ви всюди,
Женетесь недолею.

На хвилинку, на годинку,
Звечора чи з півночі
Не знаходжу відпочинку,
Все за вами гинучи.

Не світіть же зіроньками,
Мої чарівнесенькі,
Не рвіть серця так думками,
Милі та гарнесенькі!